

Keipenes 'Vēstnesis

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.265/10 2014. gada 30.oktobris

Ja tevī saule, tad viss kļūst gaišs

Klusi un bez ierastās svinīgās godināšanas Ogres novada pašvaldībā Skolotāju svētkos ar Pateicības rakstiem un naudas balvām šoruden tika apbalvoti Ogres novada pedagogi, kuri snieguši nozīmīgu ieguldījumu izglītības iestādes darbā.

Šādus apbalvojumus saņēma arī Keipenes pamatskolas skolotāja Skaidrīte Rušīņa un Keipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” nakts aukle Anita Inde.

Abām apbalvotajām izglītības darbiniecēm uzdevu pāris jautājumus par darbu un ne tikai par darbu.

Rakstniece un pedagoģe I. Indrāne ir teikusi, ka “gudrs cilvēks vienmēr ir skolēns, vienmēr ar mieru ko labu mācīties. Un, kas jau pats mācās un kaut ko zina, vienīgi tas der par skolotāju un var arī otram ko neko iemācīt.” Šo atziņu varētu attiecināt uz Keipenes pamatskolas ķīmijas un krievu valodas skolotāju

Skaidrīte Rušīņa, kuras atgriešanās skolā skolotājas statusā, ir bijis milzīgs izaicinājums un licis pašai atkal kļūt par skolnieci. Par to skolotāja pastāstīs pati. **Vai bija viegli kardināli mainīt profesiju no agronomes uz skolotāju tad, kad jaunība jau aiz muguras?**

– Viegli nebija gan. Jaunībā esmu beigusi Jelgavas akadēmijas (tagad universitāte) Agronomijas fakultāti. Kad mēs ar vīru – abi jaunie speciālisti - atnācām dzīvot

un strādāt uz Keipeni, iesākumā strādāju saimniecībā par brigadieru, tad savā specialitātē par agronomu. Agronomes darbs nozīmēja, ka bieži nācās strādāt no agra rīta līdz vēlam vakaram. Bērnu dēļ izlēmu darbu mainīt un sāku strādāt saimniecības kantorī grāmatvedībā. Tas deva iespēju būt vairāk kopā ar bērniem. Vēlāk strādāju par arod biedrības atbrīvoto priekšsēdētāju.

Tad sākās privatizācijas laiks, saimniecību likvidēja, un mēs ar vīru nodibinājām zemnieku saimniecību un sākām saimniekot. Ko tik mēs nedarījām, ko neaudzējām! Izaudzētos dārzeņus, paštaisītos kompotus, ievārījumus vedām uz divām Rīgas skolām un uz diviem Rīgas bērnudārzēm. Skābējām un pārdevām kāpostus, pat mellenes lasījām, lai savilktu galus kopā.

Taču īstu gandarījumu man tas nedeķa. Tāpēc tad, kad dažas dienas pirms mācību gada sākšanās toreizējais skolas direktors Andris Upenieks man piedāvāja nākt strādāt par ķīmijas skolotāju, brīdi padomāju, piekritu. Kaut kādas ķīmijas zināšanas man bija, jo, studējot Jelgavas akadēmijā, mana diplomdarba tēma bija par mēslojumu ietekmi uz ražas kvalitāti. Vienaļga – kļūt par skolotāju - tas bija milzīgs izaicinājums.

Kā izdevās tikt galā ar šo izaicinājumu?

–Nēmu ķīmijas grāmatu rokās un sāku mācīties. Pienāca brīdis, kad visiem skolotājiem tika pieprasīta pedagoģiskā izglītība. Tad mēs, trīs keipenieši, es, Vilnis Sirsonis un Tamāra Briede, braucām uz Jelgavas universitāti apgūt pedagoģiju. Kursu pabeidzām, bet skolā iegūtais diploms izrādījās nekam nederīgs.

Uzsāku studijas Rēzeknes augstskolā, vēlāk studijas turpināju LU Ķīmijas fakultātē un godam to pabeidzu, iegūstot pamatskolas ķīmijas skolotāja kvalifikāciju.

Taču tas nebija beidzamais izaicinājums. Sekoja nākamās studijas.

– Neiznāca pat vienu gadu atpūsties pēc ķīmijas studijām, kad iestājos LU Humanitāro zinātņu fakultātē, lai studētu krievu filoloģiju. No skolas aizgāja krievu valodas skolotāja, un man piedāvāja pasniegt arī krievu valodu.

Šajā numurā:

- Oktobrī skolotāji svin savus svētkus. Saruna ar skolotāju S.Rušīņu un nakts aukli A.Indi.
- Karjeras nedēļa Keipenes pamatskolā - skolēni dalās pārdomās par savu nākotni
- Pagasta pārvaldes un NVA aktuāla informācija
- Pirmsskolas izglītības iestādē viesojas pašvaldības policisti
- 12. Saeimas vēlēšanu rezultāti
- Keipene oktobra plūdu laikā
- Kas jauns Keipenes stacijas teritorijā
- Iedzīvotāju sanāksmē
- Apsveikumi, stārķa ziņas, sēru ziņas, sludinājumi

Atkal piekritu šim piedāvājumam un metos kārtējā skrējienā. Savulaik vidusskolā visi domāja, ka es būšu krievu valodas skolotāja, jo man padevās valodas, un krievu valoda īpaši. Arī vācu valoda patika un padevās. Piedalījās daiļlasīšanas konkursos, un man vislabāk veicās krievu valodas daiļlasīšanas konkursos. Es pat vadīju skolā krievu valodas stundas, bet visiem par pārsteigumu aizgāju studēt agronomiju.

Savienot darbu un studijas nebija viegli. Krievu filologos iestājās 13 cilvēki, bet studijas pabeidzām tikai trīs. Man patīk tādi izaicinājumi, kad es sev varu pierādīt – nekas nav neiespējams, tikai jābūt gribai un uzņēmībai.-

Kāda Tu skolā biji kā skolniece?

– Nebiju pati apzinīgākā un centīgākā skolniece, bet skolā biju ļoti aktīva, visur piedalījos, tāpēc biju skolas labāko skolēnu skaitā, un mana fotogrāfija bija pie skolas goda dēļa.

Kā jau teicu, man skolā vislabāk padevās valodas, bet nepatika un arī nepadevās geometrija un rasešana.

Dažreiz skolēnam grūti pierādīt skolotājam savu patiesību un attaisnot savu rīcību, tāpēc nereti skolēni tiek nepamatoti sodīti, un tas sāp pat vēl gadiem. Vai no skolas gadiem ir atmiņā kāda skolotāja rīcība, kas sāpina joprojām?

– Mani neviens skolotājs skolas laikā nav sāpinājis un nepatiesi apvainojis. To nevar uzskatīt par apvainojumu, ka skolotāja aizrādīja par mana apģērba neatbilstību skolas prasībām. Tolaik bija mini laiki, un man mini ļoti patika – varbūt arī par daudz pārspīlēju ar to mini. Tie aizrādījumi par apģērbu neradīja dvēseles traumu.

Drīzāk es pati ar savu rīcību esmu sāpinājusi savu skolotāju. Skolā krievu valodas apguvei bija divas paralēlas klases, un es no šīm abām klasēm krievu valodā biju visspēcīgākā, tāpēc īpaši ieredzēta

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

un atbalstīta no krievu valodas skolotājas Viktorijas Fiskovičas puses. Krievu valodas skolotāja bija ļoti jauka, pēc tautības poliete. Vienreiz skolotāja mani izsauca un lūdza, lai noskaitu vienu daiļlasīšanas konkursa darbiņu. Es to biju izmācījusies un varēju atbildēt, bet pārējie mani klasesbiedri nebija iemācījušies. Es izlēmu solidarizēties ar klasesbiedriem un meloju, ka arī es nezinu dzejoli. Klasē iestājās klusums, un skolotāja lūdzoši skatījās uz mani – viņai tā negribējās likt savai labākajai skolniecei divnieku. Bet nācās ielikt, jo es negribēju no pārējiem skolēniem izlekt. Skolotājas pārmetošais un skumjais skatiens man vēl tagad atmiņā.

No saviem skolas gadiem es paturēju prātā, ka skolā ir it kā divas pasaules un divas taisnības – skolotāju un skolēnu. Skolēnam jāprot sadzīvot gan ar skolotājiem, gan skolēniem, un tas nav viegli. Nevari vienmēr nostāties pret klasesbiedriem, jo tad tiks izstumts. Arī skolotāji jārespektē un jāklausa. Tā iznāk, ka jau skolā jāsāk apgūt sarežģīto sadzīvošanas un kompromisu mākslu.

Gandrīz vai iznāk, ka pēc vidusskolas uzreiz vajadzēja studēt par skolotāju...

– Laikam būt par skolotāju bija man ierakstīts liktenī. Esmu izgājusi diezgan lielu dzīves gadu apli, lai atgrieztos pie tā, uz kuru vidusskolā mani virzīja skolotāji un arī citi, kas mani pazina, - esmu kļuvusi par skolotāju. Beidzot esmu piepildījusi savas krievu valodas skolotājas cerības – viņa bija pārliecināta, ka es kļūšu par krievu valodas skolotāju, un bija vīlusies, kad tas nenotika. Arī tas, ka es šādi pievīlu savu skolotāju, man visu mūžu ir licis izjust vainas apziņu.

Bet es neko nenožēloju – acīmredzot, man tāds dzīves ceļš un likteņa pavērsieni bija zvaigznēs ierakstīti. Dzīvoju, strādāju, arī pagurstu darbā, bet vasarā atpūšos un atkal esmu gatava jaunam skolas darba cēlienam. -

Ķeipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes nakts aukli **Anitu Indi** uz bērnudārzu savulaik arī atveda dzīves līkloči un mīlestība uz bērniem. Lūk, ko **Anita Inde** par sevi pastāstīja.

Vai darbs bērnudārzā ir dzīves aicinājums vai arī, kā tas bieži notiek, dzīve piespēlēja šādu pavērsieni?

– Profesionālajā skolā izmācījos par ofsetiespiedēju un pēc skolas beigšanas strādāju Jelgavas tipogrāfijā ar krāsainiem darbiem – pie etiķešu un grāmatu iespiešanas. Taču pirms 31 gada apprecējos un atgriezos savā dzimtajā Ķeipenē. Te tipogrāfijas diemžēl nebija. Toties Ķeipenē nupat bija uzcelts jaunais bērnudārzs un vajadzēja darbinieces. Bet, kamēr es kaut

ko domāju un pārdomāju, visas vajadzīgās darbinieces bērnudārzā jau bija pieņemtas, un man nekas cits neatlika, kā iet strādāt saimniecības kantorī par grāmatvedi.

Tagad es Ķeipenes bērnudārzā strādāju jau vienpadsmito gadu, un man patīk. Mani bērni dēvē mani par mūžīgo aukli – esmu izauklējusi savus abus bērnus, kaimiņu bērnus un arī citus Ķeipenes bērnus, jo man bērni ļoti patīk un bērnu auklēšana nešķiet garlaicīga un nogurdinoša. -

Vai pati esi kādreizējais bērnudārza bērns?

– Kad es biju maza, mana mamma strādāja vecajā bērnudārzā, un man dikti gribējās iet uz bērnudārzu, bet mani tur neviens neņēma, jo bērnudārzs bija ļoti mazs, visiem vietas nepietika. Mani bērni bā pieskatīja vecāmamma.

Mani bērni - meita un dēls – gan apmeklēja bērnudārzu. Atceros, ka meita Laura iesākumā negribēja iet uz bērnudārzu, bet tad viņai tā iepatīkās, ka prasījās uz dārziņu pat sestdienās un svētdienās. -

Bērniņa – tā ir rotaļu un pasaku laiks. Vai Tev pašai ir kāda īpaši mīļa pasaka no bērnības?

– Man bērnībā mīļas bija daudzas pasakas – par Sarkangalvīti, par trim lāčiem, par Sprīdīti. Kad paaugos un sāku pati iet uz bibliotēku, tad jau izlasīju gandrīz visas bibliotēkā esošās pasaku grāmatas. -

Vai mūsdienās bērnus arī interesē pasakas?

– Interesē. Tikai viņu bērnībā galvenais nav grāmatas, bet datoru un televīzija. Esmu nakts aukle, un pirms gulētiešanas mēs viens otram – es bērniem un bērni man – stāstām pasakas. Bērni stāsta pašu izdomātas pasakas. Un, tā kā viņi pasakām sižetus redz datorā vai pa televizoru, tad tās bieži ir par briesmoņiem, ciršanām, šaušanām. Kad man bērni stāsta tādu pasaku, saku: “Par briesmoņiem pasakas negribu dzirdēt, stāstiet man kaut ko labu!”

Mazākie bērni izvēlas, lai stāstu viņiem pasaku par Sarkangalvīti, par cimdiņu, kukulīti. Lielākie grib dzirdēt lielās pasakas (tā viņi saka) par Sniegbaltīti, dažādiem dzīvniekiem.

Vienreiz man bērnudārza audzēkne prasīja, lai izstāstu pasaku par lāceni. Izstāstīju pasaku par trim lāčiem, kurā ir arī lācene. Kad pasaka bija galā, bērni sauca, ka meitenīte taču gribējusi dzirdēt pasaku par rāceni – tikai nepratusi izteikt burtiņu „r”. Tad nu man nācās stāstīt arī pasaku par rāceni.

Pasakas man vienmēr jāsāk ar vārdiem: „Reiz bija; reiz dzīvoja” un jābeidz ar teikumu: „Un tā viss laimīgi beidzās”.

Mūsu laiku meiteņu bērnība – tās ir lelles. Tev bija sava mīļa bērnības lellīte?
– Jā, kā nu bez lellēm! Man bija trīs mīļas

lelles, ko vēl tagad atceros: vecāmamma man no Rīgas atveda lielu lelli – tik lielu kā piena kannu. Es par to ļoti priecājos. Patika arī lelle Baiba tautas tērpā, tā šķita tik skaista. Trešo lelli nopirku pati par vecāku dotu naudu. Šai lellei bija ķemmējami un mazgājami mati – tas jau bija kaut kas!

Arī tagad mazās meitenes spēlējas ar lellēm, varbūt ne tik daudz, kā mēs savu-laik. Diez vai tagadējās mazās meitenītes pēc gadiem vairs atminēsies savu mīļo lellīti, jo tagad leļļu izvēle ir liela un nopirkt var, cik vēlies. Agrāk tikt pie lelles – tas bija vesels notikums!

Vai ir prātā kādi bērnu interesanti izteicieni – mazi bērni savā izdomā ir tik savdabīgi.

– Grūti uzreiz tā atcerēties! Nu, piemēram, atnācu uz darbu ar jaunu frizūru, un bērni saka: „Auklīt, tev šodien smuka galva!”

Viens puisēns priecīgi stāsta, ka mamma viņam nopirkusi jaunus trusikus (mazās biksītes) ar Makvīna mašīnas (mašina no multfilmas) bildi virsū. Meitenīte to noklausās un saka: „Man arī mājās ir jauni trusīši!”

Anita ar vienu savu auklējamo.

Bērnus mēdz salīdzināt ar ziediem. Kāds zieds, Tavuprāt, vislabāk atbilst bērna būtībai?

– Dažādi ziedi. Laikam tomēr mazi bērni man asociējas ar rožu pumpuriņu, kas pamazām plaukst un atveras. Un visi šie plaukstošie pumpuriņi prasa uzmanību, gādību, rūpes un daudz, daudz mīlestības. -

O. Vācietis ir izteicis atziņu - ja cilvēkā ir saule, tad viss kļūst gaišs. Izglītības darbiniekiem - vai tas būtu skolotājs vai bērnudārza darbinieks - jābūt šai iekšējai saulei, lai izgaismotu ceļu saviem skolēniem un audzināmajiem. Lai abās - gan Skaidrītē, gan Anitā - šī iekšējā gaisma nenodzistu, vēlot - B.Mietule

Pārdomu laiks pirms nopietnas izvēles

Laikā no 13. līdz 17. oktobrim Ogres novadā norisinājās pasākums „Karjeras nedēļa 2014”, kurā iesaistījās arī Ķeipenes pamatskolas 9. klases skolēni. Tieši 9. klases skolēniem šajā mācību gadā jāizdomājas par savu nākotnes profesiju, par darba perspektīvām, jo nākamgad jūnijā būs jāsaaka ardievas pamatskolai. Šis skolēniem ir pārdomu laiks pirms nopietnas izvēles.

Kādas idejas un domas rosināja Karjeras nedēļas laikā iegūtā informācija, kādu savu nākotni šodien redz Ķeipenes pamatskolas 9. klases skolēni, kuri auguši ne tajos tālajos laikos, kad jau pamatskolā audzināja praktiskam darbam - rudenī bija jāiet kartupeļu talkās, vasarā jāstrādā kolhozā, jāmazgā klases, jādežurē skolas virtuvē, vasarā jāstrādā skolas lauciņos, bet gan mūsdienās, kad skolēnam nevar likt pat tāfeli noslaucīt – par to uzdevu jautājumus pašiem skolēniem. Diemžēl man atsaucās tikai divas jaukas meitenes. Pārējie vēl laikam neko nav izdomājuši vai arī nevēlas atklāt savus nākotnes plānus.

Kā moto meiteņu atbildēm likts latviešu sakāmvārds par darbu, ko izvēlējas pašas meitenes.

Kristīne Krastiņa.

„Katram darbam ir savas labās un arī sliktās puses.” /Latviešu sakāmvārds/
- Tā īsti savu nākotni pēc pamatskolas beigšanas vēl nevaru iztēloties, taču ir dažādas domas. Manuprāt, veiksmīgas nākotnes priekšnoteikums ir labas zināšanas, tās dzīvē būs vajadzīgas vienmēr. Cilvēkam visu mūžu jāmacās, tāpēc arī daudzi pieaugušie turpina mācīties un apgūt ko jaunu.

Esmu skolniece, mans uzdevums pašlaik ir labi mācīties. Pret mācībām es izturos

saldzinoši labi, taču dažreiz man uznāk slinkums, un tad es mācības pametu novārtā. Bet, manuprāt, estomēr mācos labi.

Savu pirmo naudiņu nopelnīju, kad biju maza. Palīdzēju omei mājas darbos, un viņa manu darbiņu novērtēja ar naudiņu.

Šogad un arī pagājušajā vasarā, kad esmu jau pieaugusi, biju ciemos pie krustmātes Anglijā, palīdzēju viņai dažādos darbos, par to saņemot naudu. Arī dažas dienas pieskatīju mazo māšīcu. It kā jau nekāda lielā darba pieredze tā nav, bet vismaz kaut kāda ir. Ja būtu iespēja, tad es gribētu pa vasaru strādāt un nopelnīt naudu. Bet tādas iespējas diemžēl nav.

Pēc devītās klases pabeigšanas gribu iet mācīties par frizieri. Vecāki mani šajā ziņā atbalsta, bet galvenais, ka man pašai friziera darbs patīk.

Vienu brīdi es nezināju, par ko es vēlos būt, un nevarēju izlemt, ko darīt pēc pamatskolas beigšanas. Bet tagad lēmumu esmu pieņēmusi, un, cerams, ka viss izdosies, kā izdomāts.

Veiksmīga nākotne būs tad, ja mans darbs būs labi apmaksāts.

No latviešu sakāmvārdiem par darbu man visvairāk iepatīkās sakāmvārds: “Katram darbam ir savas labās un arī sliktās puses.” Tā tas dzīvē arī ir – nevar gaidīt, ka viss, ko dari, sagādās tikai prieku. Būs arī jādara tas, kas varbūt ne tik ļoti ies pie sirds. –

Sintija Vingre.

„Godā savu darbu, tad tavs darbs tevi godās.” /Latviešu sakāmvārds/

- Man šķiet, ka galvenie nosacījumi, lai es nākotnē justos labi, ir laba izglītība, lai cilvēki uz mani skatītos pozitīvi, jo es pati esmu pozitīvs cilvēks, kā arī saskaņa ar vienaudžiem. Gribu nākotnē strādāt darbu, kas man patīk. Ja darbs patīk, tad būs viegli dzīvot un strādāt. Ja uz darbu jāiet ar riebumu un piespiešanos, tad gan nav labi.

Man nepatīk vienvēidīgas lietas, esmu

radošs cilvēks, un man patīk viss radošais gan darbā, gan dzīvē. Es nekad negribētu strādāt par grāmatvedi.

Skolā iesaistījos visos iespējamajos pulciņos. Gāju uz mūzikas nodarbībām, zīmēju, deju, spēlēju teātri un sportoju, jo tā bija iespēja izpausties. Pamazām atsevišķi pulciņi atkrita – pirmo pametu dejošanas pulciņu, tad mūzikas nodarbības, tad zīmēšanu. Palika sports un teātris, kuros ilgāku laiku darbojos paralēli.

Astoņus gadus piedalījos teātra pulciņā, jo skatuves māksla mani ļoti aizrauj. Teātra pulciņā nokļuvu pavisam nejauši. Mana klasesbiedrene iesaistījās teātra pulciņā, viņai bija uzticēta loma, bet viņa saslima un nevarēja uzstāties. Tad skolotāja uzrunāja mani, lai es nospēlēju to lomiņu, jo man esot skaļa un izteiksmīga runa.

Ļoti skumstu, ka šogad nevaru piedalīties teātra pulciņā. Izlēmu, ka pašlaik man galvenais ir mācības, tāpēc uz pulciņu neeju. Bet man pulciņa ļoti pietrūkst. Skolotāja Sarmīte Upeniece, kas vada teātra pulciņu, ir ļoti laba vadītāja. Man patīk, ka viņa ieklausās pulciņa dalībnieku viedoklī un ļauj īstenot lugas iestudējumā arī dažas mūsu idejas. Dažreiz jāatzīst, ka skolotājai kādā jautājumā bijusi taisnība, bet neko darīt – mācāmies jau tikai no savām kļūdām.

Esmu cilvēks, kas nosprauž mērķi, uz kuru iet, un mācībās īpaši. Ja man ir mērķis labi mācīties un saņemt atzinību, tad es to arī mācīšos un būšu labāko skaitā. Citi klasesbiedri saka: - O, es saņēmu septiņnieku – tik labu atzīmi!” Es saku: - Es saņēmu tikai septiņnieku, man vajag centsties saņemt labāku atzīmi!”

Mans sapnis ir tikt uzņemtai Kultūras koledžā un mācīties aktieros. Manuprāt, aktieri ir vieni no dzīvīgākajiem un enerģiskākajiem cilvēkiem. Un es arī tāda esmu. Kad divas reizes piedalījos novada skatuves runas konkursā, visi dalībnieki uznāca uz skatuves stīvi un kokaini, trīcoši un norunāja savu tekstu. Es izdomāju, ka es uziešu uz skatuves un apsēdīšos – jutīšos kā mājās. Jo uz skatuves es tiešām jutos kā mājās – man nav bailes no tās, nesākas lampu drudzis. Otrreiz (tad, kad tēloju Vinniju Pūku) izdomāju uz skatuves iziet ar bliksķi – izgāju uz skatuves un pārdūru balonu. Pirmo vietu konkursā gan nesaņēmu, par to es saskumu un sadusmojos, bet tas nekas.

Mamma gan uzskata, ka aktiera profesija – tas nav nopietni, ka tas nākotnē varētu būt tikai kā hobijs. Bet man tomēr ir doma un pārliecība, ka es būšu aktrise.

No darba nebaidos. Vasarā strādāju mūsu saimniecībā, ravēju. Man ir pienākumi arī

mājās – sakopt istabas, traukus nomazgāt.

Šovasar nopelnīju savu pirmo naudiņu – ar māsu Dzintru lasījām avenes saimniecībā „Saulskalni”. Bija gandarījums, ka par savu nopelnīto naudiņu varēju nopirkt kaut ko skolai.

Vispār – esmu tāda, kas nepakļaujas citu viedoklim. Šodien uzliku galvā cepuri ar austiņām un bumbuliem. Droši vien daudzi teiks, ka cepure ir mazliet spoģa. Bet man patīk šīs cepures krāsainība un savdabība, tāpēc man tā šodien ir galvā.-

Lai abām meitenēm veicas! Un ticu, ka viņām veiksies!

B.Mietule

Pagasta pārvalde informē

Par dzeramā ūdens un kanalizācijas ūdeņu savākšanas un attīrīšanas maksas tarifa izmaiņām

Ogres novada pašvaldības Dome 2014. gada 25. septembra sēdē pieņēmusi lēmumu „Par Ogres novada pašvaldības Ķeipenes pagasta pārvaldes dzeramā ūdens un kanalizācijas ūdeņu savākšanas un attīrīšanas maksas apstiprināšanu” (prot.Nr.19, 10.§).

Saskaņā ar šo lēmumu **ar 01.01.2015.** :
- maksa par ūdens piegādi par 1 m³ EUR 0,52 bez PVN;
- maksa par kanalizācijas ūdeņu savākšanu un attīrīšanu par 1 m³ EUR 0,55 bez PVN.

Kopā maksa par 1 m³ ir EUR 1,07 bez PVN, **maksa ar PVN ir EUR 1,29** (iepriekš EUR 1,05).

Dzīvokļos, kuros nav uzstādīts ūdens skaitītājs, maksa par patērēto ūdeni un kanalizāciju vienam cilvēkam ir noteikta EUR 1,07x 4 m³ = EUR 4,28 bez PVN, **maksa ar PVN ir EUR 5,18**, (iepriekš EUR 4,18).

Ar Ogres novada pašvaldības Domes 25.09.2014. lēmumu (prot.Nr.19, 10.§) no 01.01.2015. zaudē spēku Ķeipenes pagasta padomes 13.03.2008. lēmumā „Maksas paaugstināšana par Ķeipenes pagasta komunālās daļas piegādāto dzeramo ūdeni un kanalizāciju” apstiprinātie tarifi.

Grāmatvede **I. Drēviņa**

Pagasta pārvaldes vadītāja lēmumu apskats

Š.g.oktobrī Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs V.Sirsonis pieņēmis vienu lēmumu:

14. oktobrī lēmumu pagarināt dzīvojamās telpas īres līguma termiņu uz vienu gadu ar īrnieci R. Rutī.

Sekretāre **B.Mietule**

Bērnodrāzā viesoja pašvaldības policisti

Š.g. 20. oktobrī Ķeipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādē „Saulīte” viesojās Ogres novada pašvaldības policisti Andrejs Cviguns un Nikolajs Nagornijs. Policisti bērnodrāzā audzēkņiem atbilstoši viņu vecumam pastāstīja, kā jāuzvedas bērnodrāzā telpās, nozogotajā bērnodrāzā teritorijā un arī uz ielas, lai varētu justies droši un neapdraudēti. Bērni policistu stāstījumu noklausījās ļoti nopietni un tādi kā mazliet sabijušies.

Noslēgumā bērni varēja apskatīt policijas mašīnu un pat iesēsties tajā, paklausīties, kā skan policijas mašīnas signāli. Mazās grupiņas bērniem bija mazliet bailes no visa tā, ko redzēja un dzirdēja. Toties lielākie bērni pēc nopietnajām runām bija atguvuši savu nebēdību un ar interesi visu apskatīja un aptaustīja.

Cerams, ka kaut kas no policistu teiktā arī paliks bērnu atmiņā.

B.Mietule

12. Saeimas vēlēšanu rezultāti vēlēšanu iecirknī Nr.697 Ķeipenes pirmsskolas izglītības iestādē „Saulīte”

Nobalsojušie **432**

Derīgas vēlēšanu aplokšnes **432**

Derīgas vēlēšanu zīmes **432**

Grozītās zīmes **248**

Negrozītās zīmes **184**

	Saraksts	Zīmes	Grozītās zīmes	Negrozītās zīmes
1.	„Latvijas attīstībai”	3	2	1
2.	„SUVERENITĀTE”	0	0	0
3.	Partija „Brīvība. Brīvs no bailēm, naida un dusmām”	3	2	1
4.	Partija „VIENOTĪBA”	90	58	32
5.	„POLITISKĀ PARTIJA IZAUGSME”	3	3	0
6.	Partija „Vienoti Latvijai”	7	6	1
7.	Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!”- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”	83	47	36
8.	Latvijas Reģionu Apvienība	38	25	13
9.	Jaunā konservatīvā partija	3	2	1
10.	„Latvijas Krievu savienība”	0	0	0
11.	„Saskaņa” sociāldemokrātiskā partija	16	9	7
12.	Zaļo un Zemnieku savienība	149	79	70
13.	No sirds Latvijai	37	15	22

Ķeipenē atkal viss mierīgi

Jāteic – par laimi, Ķeipenes pagasta teritorijā š.g. 14. un 15. oktobra lietusgāzes ļoti lielus postījumus nenodarīja. Vismaz salīdzinājumā ar Suntažiem un Ogrī. Dažs labs ķeipenietis gan bija spiests bezspēcībā noskatīties, ka dārza ratiņi, lielais katls un citas lietas atrodas ūdenī, kā ūdens pienācis pie mājas stūra, liekot baiļoties, vai neaplūdinās māju.

Ūdens plūdos cietuši arī pašvaldības autoceļi. Kā pastāstīja Ķeipenes pagasta pārvaldes ceļu fonda vadītājs **Kārlis Antonovs**, tad visvairāk plūdos ir cietis pagasta ceļš *Lāsītes – Cerēni* posmā pie mājas *Līčupes*. Šajā vietā Mazā Jugla bija izgājusi no krastiem, pārplūdinot un izskalojot ceļu.

Uz šī paša ceļa izskalojums bija arī posmā starp *Kalna Gauriņiem* un *Ūdriem*.

Mazā Jugla bija pārplūdinājusi arī pagasta ceļa posmu, kas no AC Līgatne-Skrīverī ved uz *Ārtaciem* un *Eišeniem*.

Liels izskalojums bija uz pagasta ceļa pretī mājai *Upmaļi*.

Salīdzinoši sīkaki izskalojumi bija ceļam uz *Jura kalnu*, pie *Strēlniekiem*.

Bija arī citi maznozīmīgāki pagasta ceļu izskalojumi.

Visi pagasta ceļu bojājumi ir novērsti, tos nogreiderējot un, kur nepieciešams, uzberot granti.

Ķeipenē atkal viss mierīgi. Vismaz līdz pirmajiem lielajiem sniegpuuteņiem.

B.Mietule

Nodarbinātības valsts aģentūra nodrošina mobilitātes atbalstu darbam Latvijā

Lai darba ņēmēji, kuri nevar atrast darbu savā pagastā, nemainot dzīves vietu, varētu strādāt pie attālākiem darba devējiem Latvijā, Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) aicina klientus izmantot reģionālās mobilitātes veicināšanas pasākumu, kuras ietvaros programmas dalībniekiem darba attiecību **pirmo četru mēnešu laikā kompensējot transporta vai dzīvojamās telpas īres izdevumus**.

Atgādinām, ka NVA finansiālu atlīdzību darba attiecību pirmajos četros mēnešos var saņemt tie komersantu nodarbinātie, kuru darba vieta atrodas vismaz 20 km attālumā no deklarētās dzīvesvietas un kuri pirms darba attiecību nodibināšanas vismaz divus mēnešus bija reģistrēti NVA kā bezdarbnieki. NVA finansiālā atlīdzība transporta vai dzīvojamās telpas īres izdevumu segšanai vienam nodarbinātajam četru mēnešu periodā nevar pārsniegt 398,40 euro. Darba tiesiskajām attiecībām ir jābūt nodibinātām ar darba devēju, kurš attiecīgo vakanci vismaz nedēļu iepriekš bija reģistrējis NVA filiālē vai NVA CV/Vakanču portālā.

Reģionālās darba mobilitātes atbalsts paredzēts darba vietās Latvijas Republikas administratīvajā teritorijā, izņemot Rīgas pilsētu, kur ir plašs darbaspēka pieprasījums. Taču, ja darba devējs Rīgas pilsētā vēlas uzsākt darba tiesiskās attiecības vienlaicīgi ar vismaz 25 NVA reģistrētajiem bezdarbniekiem, izņēmums attiecībā uz galvaspilsētu netiek piemērots.

Kas jādara, lai iesaistītos programmā?

Ja NVA klients ir atradis darbu pie komersanta attālāk no savas dzīves vietas, viņam 10 darba dienu laikā no darba līguma noslēgšanas datuma tuvākajā NVA filiālē jāiesniedz pieteikums mobilitātes pabalsta saņemšanai (personīgi, pa pastu vai elektroniski ar e-parakstu). NVA filiāle triju darba dienu laikā pārbaudīs nodarbinātā atbilstību pasākuma kritērijiem un pieņems lēmumu piešķirt vai atteikt finanšu atlīdzību, par savu lēmumu paziņojot rakstveidā.

Detalizētāka informācija par pasākumu „Komersantu nodarbināto personu reģionālās mobilitātes veicināšana” atrodama NVA mājaslapas sadaļā “Klientiem”, kontaktpersona NVA Ogres filiālē Daiga Torstere, e-pasts: Daiga.Torstere@nva.gov.lv, tālruni 65047099, mob. T.20260140.

“Pat visbēdīgākajā faktā var atrast kaut ko labu!” skatoties uz Mazās Juglas ūdeņiem, kas pienākuši pie pašas mājas, aplūdinot tās apkārtni, teica Armands un Raimonds un izmeta makšķeres.

Bija pagasta ceļš, un te pēkšņi ceļa vietā Mazā Jugla plūst.

Romualds Nedveckis neatminas, ka pie viņu mājas kādreiz būtu bijuši tādi plūdi.

Kaķeni meklē mājas

Krauju mājā jau gadu kā pieklūdusi skaista, trīskrāsaina, medīga kaķeni. Varbūt kāds lauku mājā dzīvojošais būtu ar mieru dot kaķenītei pastāvīgu mājvietu? Lauku mājā būtu kaķenītes īstā vieta. Zvanīt Valdai, tālr.Nr.65033536.

Uz Ķeipenes staciju pēc dvēseles miera

Rudens ir rēna miera, klusuma un apceres laiks. Pēc vasaras darbīguma un skaļuma gribas atvilkt elpu, piebremzēt skrējieni, padomāt. Jauka vieta relaksācijai ir Ķeipenes stacija un tās apkārtnē. Miers un klusums, savdabīgās vides instalācijas rosina ieklausīties dabā, sevī, pasaulē, pavērot krāšņo rudeni un saprast, ka ne jau skrējieni istā dzīve – bez pārdomu un skaistu izjūtu mirkliem dzīves skrējieni ir smags, nogurdinošs un bezjēdzīgs....

To, ka Ķeipenes stacija ir īpaša vieta, atzīstu ne tikai es. A.Silis, arhitekts, Ķeipenes staciju raksturojis kā burvīgu vietu kādai nejausiai domai un mīlas pārim arīdzan.

Ķeipenei ir ļoti paveicies, ka Augusts Sukuts kopā ar saviem domubiedriem daudzus gadus atpakaļ „Arsenāla” pasākumiem izvēlējās Ķeipeni un ka šeit, Ķeipenē, joprojām turpina īstenot savas savdabīgās idejas. A.Sukuta izlolotie un īstenotie vides objekti – jūras bāka ar 64 pastkastītēm kino dižgariem, tunelis 24 kadri – par godu pirmajai filmai pasaulē „Vilciena pienākšana Sjotas stacijā”, kino milžu galds un nesēni tapušie Tori vārti – tik harmoniski iekļaujas Ķeipenes stacijas apkārtnē.

Pateicoties A.Sukutam un „Arsenālam”, tagad uz Ķeipeni atbrauc ekskursanti, tad pie stacijas nejausi garābraucēji.... Šī gan nav vienīgā vieta, ko Ķeipenē var apmeklēt ekskursanti, – vēl Ķeipenē ir arī Ilzes Andriksones piparkūku ceptuve un Ineses Stares izveidotais Šūpoļu parks.

Bijušā Ķeipenes dzelzceļa stacijas ēka ir viena no retajām bijušās dzelzceļa līnijas Rīga-Ērgļi stacijas ēkām, kas ieguvusi jaunu elpu un uzsākusi jaunu dzīvi. Tajā iekārtota kinorežisoram S. Eizenšteinam veltīta ekspozīcija.

Nekas no tā visa droši vien nebūtu, ja vien savulaik A. Sukuts nebūtu izvēlējies Ķeipenes dzelzceļa staciju par „Arsenāla” pieturvietu...

Pie stacijas ēkas šovasar parādījies arī šis tas jauns. Kas gan cits labāk pastāstīs par to, kas jauns un kāpēc pie stacijas ēkas tapis šovasar, ja ne pats A. Sukuts. Viņš savās

atbildēs gan bija ļoti lakonisks. **Uz stacijas ēku ejot, tagad jāiziet cauri japāņu tori vārtiem.**

Internetā izlasīju versiju, kāpēc Jūs savulaik izvēlējāties Ķeipeni kā ar kino saistītu projektu īstenošanas vietu, tomēr

pajautāšu vēlreiz: Kas Jūs no pārējām dzelzceļa stacijām pamudināja izvēlēties tieši Ķeipeni?

A.S. – Ķeipenei ir savs šarms, pat vārdos neizsakāms. 1976. gadā veidoju Maskavas kino institūtā kursa darbu – aktierfilmu „Par mazo ebreju, viņa sievu un diviem bērniem, kuri pamet PSRS”. Dzenāju vilcienu Maskava – Vīne turpu šurpu pa jau tolaik tukšo dzelzceļa līnijas posmu Suntaži – Ķeipene. Tāds bija tas vēsturiskais aizsākums.

2000.gadā iezīmējot Jurim Podniekam viņa nenodzīvoto 50 – gadi, uzbūvējām jūras bāku viņam un kino cunftes brālībai, lai neizzūd paaudžu saikne. Līdzīgi, bet pa savam to dara Tarantino, kurš saredz jēgu savam darbam tikai šajā brālības aspektā – ik filmā viņš citē sen aizsaulē aizgājušu kolēģu filmu varoņu vārdus, izteicienus, situācijas...-

Pavasārī pie Ķeipenes stacijas ir iestādīti Japānas ķirši. Lai nokļūtu Ķeipenes stacijas ēkā, tagad jāiziet cauri vārtiem, kas tapuši šovasar. Kāda ir šo vārtu ideja?

A.S. – Tori vārti ir klasiski japāņu vārti. Tie norāda uz ieeju citā realitātē. Vienlaikus Japānā tie kalpo kā dvēseļu piestātvietā, kur pirms tālā lidojuma atšēties putniem, kas nes mirušo dvēseles.

Te ir tiešā nabas saite ar Ķeipenes bāku – ar Slapiņu Andri, ar Podnieku Juri, ar Selecki Ivaru, ar daudziem citiem, kuru ieguldījums pasaules kinematogrāfā ir zelta burtiem rakstīts.

Uzraksts virs vārtiem veikts ar japāņu hieroglifiem, tas tieši norāda uz vārdu Eizenšteins, kura zināšanas japāņu kultūrā bija fundamentālas un slēpti atspoguļojas viņa filmās.-

Tas arī ir visa informācija, ko man sarakstē pastāstīja režisors, kinofestivāla „Arsenāls” radītājs un Ķeipenes labvēlis Augusts Sukuts. **B.Mietule**

Iespēja darba devējiem sadarbībā ar NVA saņemt 50% algas dotāciju darbinieka darba algai

Aktīvā nodarbinātības pasākuma “Pasākums noteiktām personu grupām” (turpmāk – pasākums) mērķis: iesaistīt nelabvēlīgākā situācijā nonākušu bezdarbnieku valsts līdzfinansētās darbavietās.

Pasākumā var iesaistīties: - komersanti (izņemot ārstniecības iestādes, kā arī izglītības iestādes, kuru pamatuzdevums ir izglītības programmu īstenošana), - pašnodarbinātas personas, - biedrības vai nodibinājumi (izņemot politiskās partijas).

NVA darba devējam nodrošina šādu finanšu atbalstu:

- ikmēneša darba algas dotāciju 50% apmērā no darba devēja noteiktās mēneša darba algas, ievērojot, ka ikmēneša dotācija normāla darba laika ietvaros nepārsniedz valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru. Ja darbinieks nostrādājis nepilnu darba laiku, dotāciju piešķir atbilstoši faktiski nostrādātajam darba laikam;

- ikmēneša darba algas dotāciju darba vadītājam, kurš strādā ar darbā pieņemtajiem bezdarbniekiem – invalīdiem, 50% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēra;

- ikmēneša izmaksas valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no algas dotācijas daļas, ja darba devējs ir biedrība vai nodibinājums, kura darbības mērķis ir atbalsta sniegšana personām ar invaliditāti un kurš nodarbina bezdarbnieku asistenta personām ar invaliditāti vai pavadona, surdotulka, latviešu nedzirdīgo zīmju valodas tulka, interešu pulciņa audzinātāja personām ar invaliditāti, speciālā pedagoga profesijā.

Nodarbinot personu ar invaliditāti, papildu iespēja saņemt:

- vienreizēju dotāciju iekārtu un aprīkojuma iegādei, kā arī tehnisko palīgīdzekļu izgatavošanai un iegādei atbilstoši ergoterapeita atzinumam, bet ne vairāk kā 711 euro vienas darba vietas pielāgošanai; -ikmēneša izmaksas par asistentu pakalpojumiem 50% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas proporcionāli dienu skaitam, kurās bezdarbnieks ar invaliditāti iesaistījies pasākumā.

Detalizētāka informācija Nodarbinātības Valsts aģentūras mājaslapā www.nva.gov.lv - Darba devējiem-Pasākums noteiktām personu grupām- vai spiediet uz linka: <http://www.nva.gov.lv/index.php?cid=433&mid=437&txt=3570&from=0>

Kontaktpersona NVA Ogres filiālē: Zanda Skadmane, tel. 65024807, 28392220, e-pasts: zanda.skadmane@inbox.lv

Ķeipenes pensionāru biedrība „Avotkreses” noorganizē tikšanos

8. oktobrī Ķeipenes tautas namā notika Ķeipenes pensionāru biedrības „Avotkreses” organizēta pagasta iedzīvotāju tikšanās ar Ogres novada domes deputāti Ilgu Vecziediņu, Ķeipenes pagasta pārvaldes darbiniekiem Vilni Sirsoni, Kārli Antonovu, Madlienas sociālā centra darbiniecēm Inesi Bergmani – Behmani, Ramonu Ļeščišinu, Madlienas bāriņtiesas priekšsēdētāju Santu Kalniņu, Ogres novada pašvaldības policistu Andreju Cvigumu.

Uz tikšanos bija atnākuši ap 20 ķeipeniešu. Pasākums noritēja raiti un mierīgi. Daļai uzaicināto amatpersonu gan jautājumi netika uzdoti.

Kā pirmajai vārds tika dots Ogres novada domes deputātei, domes priekšsēdētāja vietniecei sociālo lietu jautājumos I. Vecziediņai, kura, kā izrādās, savulaik mācījiesies Ķeipenes 8-gadīgajā skolā.

Uz kādiem ķeipeniešu jautājumiem deputātei I. Vecziediņai nācās atbildēt?

R. Vingris pastāstīja par to, ka viņš jau divus gadus cīnās par to, lai uz valsts autoceļa Rīga-Ērgļi tiktu uzstādītas ceļa zīmes „Mājdzīvnieki”. VAS „Latvijas Valsts Ceļi” ceļa zīmes uzstādīt atļauj, bet tas jādara par saviem līdzekļiem. 500 eiro nav maza summa, tāpēc R. Vingris uzdeva jautājumu, vai ceļa zīmes nevar uzstādīt par pagasta pārvaldes līdzekļiem. Raivja māšai, kas dzīvo Aizkraukles pagastā, šādas ceļa zīmes uzliktas par pagasta naudu.

Deputāte I. Vecziediņa solīja kopā ar pārvaldes vadītāju V. Sirsoni meklēt šim jautājumam risinājumu – vēlreiz sazināties ar Latvijas Valsts Ceļiem, noskaidrot situāciju.

R. Vingris vēlējās noskaidrot, vai dome piešķirs līdzfinansējumu estrādes būvēšanai, ja tiks saņemts ES finansējums.

Deputāte I. Vecziediņa atbildēja, ka esot dzirdējusi par to, ka Ķeipenē vajag estrādi. Un kāpēc lai Ķeipenē nebūtu jauna estrāde – jāsāk tikai šo jautājumu risināt – tā deputāte. Vispirms vajag izstrādāt estrādes tāmi, tad sākt risināt finansējuma jautājumu. Deputāte uzsvēra, ka nevarot apsolīt estrādes būvniecības finansēšanu pilnā apmērā no pašvaldības budžeta, jo ar iekšējo budžetu jādzīvo taupīgi. Taču līdzfinansējums gan netikšot liegts.

G. Graudiņš vaicāja, vai ir izstrādāts estrādes projekts, jo 2014. gada pagasta pārvaldes budžetā tam līdzekļi ir paredzēti.

V. Sirsonis paskaidroja, ka projekts nav izstrādāts vairāku iemeslu dēļ. Viens no iemesliem- izmaiņas būvniecības likumdošanā. Līdz šim arī nav viennozīmīga viedokļa par estrādes atrašanās vietu. Deputāte I. Vecziediņa ieteica veikt iedzīvotāju aptauju par iespējamo estrādes

vietu.

G. Graudiņš izteica neapmierinātību, ka Ķeipenē vēl joprojām ir vidi degradējošas ēkas, konkrēti – bijušās saimniecības graudu kaltes ēkas. **R. Vingris** piebilda, ka arī Vatrānē daļēji nodegušā *Taigu* māja degradē apkārtējo vidi, un sešu gadu laikā nekās nav izdarīts, lai māju vai nu nojauktu vai atjaunotu.

V. Sirsonis izskaidroja, kas līdz šim darīts, lai minētie grausti tiktu sakārtoti. Graudu kalte pieder nepilngadīgai personai, kuras vārdā rīkojas aizbildne, savukārt *Taigu* māja nepieder vienam īpašniekam, daļa dzīvokļu pieder privātpersonām, daļa – pašvaldībai. Abos gadījumos ir grūtības īpašumu sakārtošanas organizēšanā.

Pašvaldības policists A. Cviguns paskaidroja, ka policija strādā, lai mudinātu īpašniekus sakārtot savus īpašumus – īpašnieki ir saukti pie atbildības, viņiem sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli.

Deputāte I. Vecziediņa piekrita, ka šī jautājuma risināšanā ir grūtības. Taču šī problēma visu laiku jāpatur uzmanības lokā. Pašvaldība var ieguldīt savu naudu graustu sakārtošanā, bet, ja notiek viena darbība – līdzekļu ieguldīšana, jābūt otrai darbībai – līdzekļu atgūšanai no ēku īpašniekiem.

Skaidrītei Liepiņai ir iebildumi pret to, ka vecāki nepieskata savus nepilngadīgos bērnus – bērni lien bijušās graudu kaltes graustā. Ja vecāki par šādu bezatbildību tiktu sodīti, tad varbūt viņi aizdomātos.

Bez tam S. Liepiņu satrauc arī situācija pie pašvaldībai piederošās *Kalnāju* mājas. Brīvdienās tur regulāri notiek iedzeršanas. Ir zināmi cilvēki, kas tur apgrozās, cauras brīvdienas notiek dzeršanas festivāli. Policija neko neredz.

Bāriņtiesas priekšsēdētājas S. Kalniņas ieteikums par 1. jautājumu - redzot bērnu pārkāpumus, nekavējoties ziņot policijai.

Pašvaldības policists A. Cviguns nepiekrita, ka policija neko nedara, lai uzlabotos situācija pie *Kalnājiem*. Vairākas personas administratīvi sodītas par alkohola lietošanu sabiedriskā vietā. Ja ir kādas problēmas un nepieciešama policijas palīdzība brīvdienās, vakaros vai naktī, jāzvana uz 112.

P. Tropiņam bija divi jautājumi.

1. jaut. Vai pagasta pārvalde var noorganizēt tehnisku braucienu uz Ogri reizi divās nedēļās? Ogrē Ķeipenes pensionāram esot par tālu, tāpēc uz to nebrauc. Arī Pāvilsta 100 gadus pensionāram neesot vajadzīga. Pensionārs, kuram nav sava auto un ir maza pensija, ir piesaistīts Ķeipenei. Ko lai dara šis pensionārs, ja viņam vajag pulkstenim bateriju, kas maksā mazāk par eiro, vai velosipēdam jaunu šlauku par 2

eiro? Ķeipenes veikalos tādu lietu neesot. 2. jaut. Ķeipenē nav pirts, tā ir problēma. Vai deputāti nevarētu piešķirt pensionāriem atlaides pirts apmeklējumam? Arī braucienam uz pirti reizi mēnesī vajadzētu noorganizēt no Ķeipenes autobusu.

Deputāte I. Vecziediņa atbildēja - jāzina, ko pensionāri konkrēti grib, tad var sākt runāt.

Autobusa vadītājs D. Ošenieks atgādināja, ka vēl nesen pensionāri paši organizēja braucienus uz Ogri vai Aizkraukli. Savācās zināms braucēju skaits, pietieca autobusu un brauca, kur paši gribēja. Tas bija maksas brauciens, bet izmaksāja lētāk, nekā braucot ar sabiedrisko transportu. Viss pašu rokās!

Pasākuma noslēgumā izskanēja jautājumi par komunālajiem jautājumiem.

S. Liepiņa jautāja, kas atbild par mājas apkārtnes apļaušanu, pie kā griezties, ja mājā tek krāns.

Deputāte I. Vecziediņa paskaidroja – ja daudzdzīvokļu māja nav nodota nevienam apsaimniekošanā, pašvaldībai (šīnī gadījumā - pagasta pārvaldei) jāorganizē mājas apsaimniekošana neatkarīgi no īpašuma veida.

V. Ļeščišina izteica neapmierinātību, ka dzīvokļos tiek veiktas nesankcionētas pārbūves un radiatoru nomaiņas, nav pie kā griezties, ja tā notiek. Ja pārbūves un radiatoru nomaiņu izdara nepareizi, jācieš kaimiņiem.

I. Vecziediņa atbildēja, ka jāgriežas pagasta pārvaldē, jo viss, kas strādā zem spiediena, ir pagasta komunālās daļas kā pakalpojuma sniedzēja atbildībā.

Par savām problēmām, kas saistītas ar dzīvokļa atslēgšanu no centrālās apkures, jautājumus uzdeva **I. Krūmiņa**. Īsi atbildējusi uz I. Krūmiņas jautājumiem, deputāte bija gatava tuvāk jautājumus izskaidrot individuālā sarunā.

D. Zemele izteica priekšlikumu, ka jāatjauno tradīcija – veco cilvēku sveikšana apaļajās dzīves jubilejās.

I. Vecziedina skaidroja, ka tādā gadījumā Ogres novada domei jāpieņem saistošie noteikumi un ka apaļās jubilejās tad jāsvēic arī visi pārējie novada vecie iedzīvotāji. Tas prasīs lielus budžeta līdzekļus, tāpēc diez vai būs iespējams. Lai atbildētu uz šo jautājumu, jānoskaidro, cik daudz ir šo veco cilvēku, cik tas varētu kopā izmaksāt.

Tādi ir jautājumi, uz kuriem ķeipenieši gribēja rast atbildes. Vai šie jautājumi ir interesanti arī Jums, cienījamie „Ķeipenes Vēstneša” lasītāji, par to spriediet paši!

Kopā sanākšanā bija un visu līdz galam noklausījās **B. Miete**

Viena diena manā mūžā
Spilgtu ziedu sniedz.

Otra – baltu sniega sauju
Egles zarā pāri liec.

Viena diena manā mūžā –
Liepā bišu spiets...

Otra – tāli zilā zilgmē

Dzērvju balsis kliedz...

Trešā diena manā mūžā

Zelta rudu lapu sveiž.

Drēgno rītu miglas vāli

Plecus svina svārkjiem spiež.

Visas dienas manu mūžu

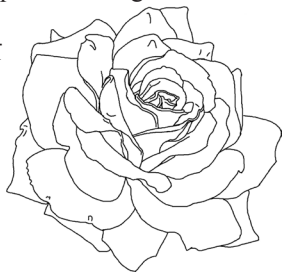
Mirgā varavīksnē jož-

Cauri draiskiem, skumjiem brīžiem

Kvēlo mīlas aplis spožs./L.Āre/

Sirsnīgi sveicieni dzimšanas dienās visiem ķeipeniešiem, dzi-
mušiem oktobrī! Lai ikviens Jūsu dzīves diena ir krāsaina un pozitīvu emociju pilna! Lai arī Voltērs ir teicis, ka laime ir tikai sapnis, bet sarūgtinājumi – īstenība, novēlam Jums būt patiesi laimīgiem!

Lai-
mes
gaidas arī
ir laime...

Mūžībā aizgājuši

Rudens sīvums vasaru lauza,
Vējš grib lapkriūt aprakt šo mūžu,
Bet saules sēkliņa nepazīd –
mūžīga paliek gaisma iesētā...

2. oktobrī 88 gadu vecumā
aizsaulē aizgājusi

Alise Liepiņa.

4. oktobrī 83 gadu vecumā
aizsaulē aizgājis

Jānis Ekkerts.

15. oktobrī 68 gadu vecumā
aizsaulē aizgājis

Nikolajs Makrakovs.

26. oktobrī 76 gadu vecumā
aizsaulē aizgājusi

Viktorija Skangale.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
aizgājēju tuviniekiem!

Katru dienu pa diedziņam,
dzīparam, dzītiņai,
katru dienu pa klūdziņai pinumā,
katru dienu pa saulainam brītiņam,
un tu skaties – mūžs sakrājiies tā!

Sirsnīgi sveicieni
oktobra jubilārēm

– **Nadeždai
Agafonovai**

70. dzimšanas
dienā (2. oktobrī)

un **Birutai**

Stāmerei 75.
dzimšanas dienā

(6. oktobrī)!

Lai saulaina dzīves atvasara un
galvenais – lai turas veselība!

Stārķa ziņas

Man tagad ir tas,
Par ko es sapņoju
jau sen:
Divas rociņas
mazas,

Kas pastiepas pretī
Un tik lūdzoši klēpī prasās;

Divas kājiņas žiglas,

Kas soļus kā adatas sašuj ātrus;

Divas actiņas platas,

Kas visu pirmoreiz pētī

Un tik patiesi visā skatās.

Un visam pa vidu – sirsniņa maza-

Tāds putnēns, kas krūtīs dzied.

Un savā dziesmā tā klusi saka:

Palīdzi, māmiņ, man pasaulē iet,

Sastopot labo un ļauno,

Ejot caur balto un melno-

Visu saprast un pareizi spriest.

Māci man strādāt, priecāties, skumt,

Sapņot, just un īstajā brīdī klusēt.

Un noteikti – maizi ar otru dalīt uz
pusēm.

Vienkārsi māci man dzīvot un
mīlēt.../M.Sviķe/

Apsveicam jaundzimušo vecākus:

Lauru Puķīti un **Armandu**

Putniņu ar meitiņas **Laines**

piezimšanu 8. oktobrī,

Aivu Rudzīti un **Jāni Lindi** ar
dēliņa **Jēkaba** piedzimšanu 8. oktobrī,

Gunitu un **Aigaru Spārniņus** ar
dēliņa **Klāva** piedzimšanu 17. oktobrī!

Lai pietiek maiguma, mīlestības,
pacietības un pašai-izdzīvības, bērniņus
auklējot un audzinot!

KULTŪRAS ZIŅAS

Š.g. 11. novembrī plkst. 18.00

aicinām pulcēties pie Ķeipenes tautas
nama gājienam lāpu un sveiču gaismā
uz Piemiņas brīdi pie Piemiņas akmeņa
represētajiem.

Š.g. 17. novembrī plkst. 19.00

Ķeipenes tautas namā
Latvijas proklamēšanas gadadienai
veltīts **KONCERTS**

Koncertā piedalīsies – Ķeipenes
pamatskolas ansamblis;

Ķeipenes pagasta dziedošās ģimenes.
Viesosies Artūrs Mangulis ar ģimeni.

Konkursa „Sakoptākā sēta Ķeipenē 2014”
noslēgums.

Pēc koncerta balle. Ballē spēlēs Andris &
Andris.

Pasākuma laikā aplūkojama
foto izstāde

„Reiz Vatrānē, Kastrānē un Ķeipenē”
Ieeja par brīvu.

LĪDZJŪTĪBAS

Tas visskumjākais brīdis, kad mīla sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un stājas,
Tad zvaigznes pie debesīm asarās mirkst
Un tukšas kā klajums kļūst mājas.

Dalām bēdu smagumu ar **Lotāru un
Ausekli**, pavadot mammīti smilšu kalniņā.
Liepiņu ģimene no „Kraujām” - 6

Ir tikai rīts un vakars,
Un iesākums un gals,
Un mūsu dzīves dziesma
Tik gāju putnu balss.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Lotāram
Liepiņam un viņa tuviniekiem**, māti
aizsaulē pavadot.

Dzintaru mājas iedzīvotāji

Dārzā novīst zieds pēc zieda,
Cilvēks aiziet viņiem līdz.
Un bezgala skumjš un vientuļš
Kādā mājā atnāk rīts.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Annai
Ekertei**, vīru Jāni aizsaulē izvadot.

Veronika un Uljana no *Jaundiedziņa*

PATEICĪBA

Izsaku pateicību visiem, kas bija
kopā ar mani un manu ģimeni un dalīja
ar mums sāpju smagumu, izvadot
smilšu kalniņā manu dzīves biedru Jāni.

Anna Ekerte

Lēti pārdodu vecā izlaiduma televizorus
Panasonic un Finlux. Cena pēc vienošanās.
Tāl.26168743.